

C-421/20. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2020. szeptember 8.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Oberlandesgericht Düsseldorf (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. augusztus 31.

Fellebbező:

Acacia Srl

Ellenérdekű fél:

Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft

[omissis]

OBERLANDESGERICHT DÜSSELDORF

VÉGZÉS

Az

ACACIA S. R. L., [omissis]

[omissis], Olaszország

alperes és fellebbező

[omissis]

és

a Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft, [omissis], München,

felperes és ellenérdekű fél

közötti jogvitában

[omissis] **[eredeti 2. o.]** az Oberlandesgericht Düsseldorf (düsseldorfi regionális felsőbbíróság, Németország) huszadik polgári tanácsa [omissis] a felek 2020. augusztus 31-i meghallgatását követően

a következő határozatot hozta:

I.

A bíróság az eljárást felfüggeszti.

II.

Az Oberlandesgericht Düsseldorf (düsseldorfi regionális felsőbbíróság) előzetes döntéshozatal céljából a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (a közösségi formatervezési mintáról szóló rendelet, a továbbiakban: 6/2002 rendelet) 82. cikke (5) bekezdésének értelmezésére vonatkozóan a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

1. A bitorlási perben a 6/2002 rendelet 82. cikkének (5) bekezdése értelmében vett, az elkövetés helye szerinti joghatóság alapján eljáró nemzeti bíróság alkalmazhatja-e közösségi formatervezésiminta-oltalom bitorlása esetén a tagállama területére vonatkozó, ebből eredő járulékos igényekre annak a tagállamnak a nemzeti jogát, amelyben a bitorlási perben eljáró bíróság székhelye található (*lex fori*)?
2. Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén: A Bíróságnak a C-24/16. és C-25/16. sz. (Nintendo kontra BigBen) ítélete értelmében vett „eredeti bitorlási hely” – a járulékos igényekre a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet („Róma II”) (a továbbiakban: „Róma II” rendelet) 8. cikkének (2) bekezdése szerint alkalmazandó jog meghatározása céljából – lehet-e abban a tagállamban is **[eredeti 3. o.]**, amelyben az internetes reklám címzettjeinek minősülő fogyasztók lakóhellyel rendelkeznek, és amelyben a formatervezésiminta-oltalmi jogot sértő termékeket a 6/2002 rendelet 19. cikke értelmében forgalomba hozták, amennyiben csak az ebben a tagállamban történő felkínálást és forgalomba hozatalt kifogásolják, mégpedig akkor is, ha a felkínálás és a forgalomba hozatal alapjául szolgáló internetes ajánlatokat egy másik tagállamban kezdeményezték?

I n d o k o l á s

A)

- 1 A felperes egy gépjárműgyártó. Bejegyzett jogosultja többek között a 2009. augusztus 5-én bejelentett és bejegyzett, valamint 2010. január 14-én közzétett 001598277–0002. sz. közösségi formatervezési mintának (a továbbiakban: a kereset tárgyát képező formatervezési minta).

Az alperes, egy olasz vállalkozás, gépjárművekhez szánt keréktárcsákat gyárt Olaszországban, és azokat az Európai Unió egészében forgalmazza. Németországban „WSP Italy” néven forgalmaz keréktárcsákat, többek között a „Neptune GT” modellt.

- 2 A felperes úgy véli, hogy az alperes a keréktárcsák Németországban történő forgalmazásával bitorolja a kereset tárgyát képező formatervezési mintáját, míg az alperes a 6/2002 rendelet 110. cikke szerinti javítási záradékra hivatkozik.
- 3 A Landgericht (regionális bíróság, Németország) a kérelemnek megfelelően – területileg a Németországi Szövetségi Köztársaságra korlátozva – abbahagyásra, adatszolgáltatásra, a dokumentáció kiadására és megsemmisítés céljából történő kiadásra kötelezte az alperest, valamint megállapította az alperes kártérítés fizetésére vonatkozó kötelezettségét. A Landgericht (regionális bíróság) a nemzetközi joghatóságát a 6/2002 rendelet 82. cikkének (5) bekezdésére alapította, és abból indult ki, hogy az alperes bitorolta a kereset tárgyát képező formatervezési mintát, és az ebből eredően érvényesített járulékos igényekre (kártérítés, adatszolgáltatás, elszámolás, **[eredeti 4. o.]** a dokumentáció kiadása és megsemmisítés céljából történő kiadás) a „Róma II” rendelet 8. cikkének (2) bekezdése szerint a német jogot alkalmazta.
- 4 Ezen ítéletet vitatja az alperes a fellebbezésével. Továbbra is különösen a 6/2002 rendelet 110. cikkében foglalt rendelkezésre hivatkozik. Ezenkívül úgy véli, hogy a felperes által érvényesített járulékos igényekre a „Róma II” rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében az olasz jog alkalmazandó.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 5 A jogvita eldöntése az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésektől függ. A jogvita szempontjából annak van jelentősége, hogy a felperes által érvényesített járulékos igényeket a német vagy az olasz jog szerint kell-e megítélni. Az eljáró bírósági tanács abból indul ki, hogy az eljáró bíróság a 6/2002 rendelet 82. cikkének (5) bekezdése szerint joghatósággal rendelkezik, az alperes bitorolta a kereset tárgyát képező formatervezési mintát, és nem hivatkozhat a 6/2002 rendelet 110. cikkében foglalt rendelkezésre, mivel az Európai Unió Bírósága által a 2017. december 20-i ítéletében (C-397/16 és C-435/16) meghatározott feltételek nem teljesülnek. A német jog szerint az érvényesített kártérítési jog, adatszolgáltatáshoz, elszámoláshoz, a dokumentáció kiadásához és a megsemmisítés céljából történő kiadáshoz való jog is fennáll. Az alperes ezzel szemben benyújtott egy olasz jogi véleményt, amely szerint a felperest az olasz jog értelmében nem illeti meg az elszámoláshoz és a dokumentáció kiadásához való (a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i

2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá nem tartozó, tehát nem harmonizált) jog. Ennélfogva adott esetben meg kellene változtatni az elsőfokú ítéletet, ha a járulékos igényekre az olasz jogot kellene alkalmazni.

- 6 A felperes úgy véli, hogy a „Róma II” rendelet 8. cikke (2) bekezdésének hatálya csak akkor áll fenn, ha a bitorlási cselekmények több tagállamban is vita tárgyát képezik. Csak ebben az esetben merül fel az a kérdés – mint a Bíróság Nintendo kontra BigBen ítéletében (C-24/16 és C-25/16) –, hogy melyik jog alkalmazandó. A felperes úgy véli, hogy ezen álláspontot megerősíti a Bíróság 2019. szeptember 5-i Ams Neve ítélete **[eredeti 5. o.]** (C-172/18). Amennyiben nem több tagállamban, hanem csak egy államban – a jelen ügyben Németországban – rónak a bitorló terhére bitorlási cselekményeket, a 6/2002 rendelet 82. cikkének (5) bekezdése szerinti joghatóság esetében nem észszerű olyan anyagi jogot alkalmazni, amely nem a bitorlási perben eljáró bíróság joga. Ebben az esetben, amikor kizárólag a keréktárcsáknak az alperes által Németországban történő felkínálását, forgalomba hozatalát és behozatalát kifogásolják, a bitorlás elkövetésének helye szerinti ország jogát kell alkalmazni, és nem annak a helynek a jogát, ahol a felrótt magatartás alapját képező eredeti bitorlási cselekményt – a jelen ügyben a keréktárcsák gyártását és a különböző tagállamokban történő felkínálását – elkövették. Ennélfogva az érvényesített követelésekre a német jog alkalmazandó.
- 7 Kétséges azonban, hogy a Bíróság 2019. szeptember 5-i Ams Neve ítélete (C-172/18) a 2017. szeptember 27-i Nintendo kontra BigBen ítélete (C-24/16 és C-25/16) szűkítésének, illetve az attól való eltérésnek tekinthető-e, és egy kizárólag Németországban elkövetett bitorlási cselekményekre vonatkozó, közösségi formatervezési mintán alapuló, a „Róma II” rendelet 8. cikkének (2) bekezdése szerinti kereset esetében kizárólag a német jog alkalmazandó-e. Ez ellentétes lenne a „Róma II” rendelet azon céljával, hogy a nemzetközi magánjog egységesítése érdekében jogellenes cselekmények esetében – a joghatóságtól függetlenül – az Unió egészében ugyanazt az anyagi jogot alkalmazzák. A felperes jogi álláspontjának az lenne a következménye, hogy az uniós szintre kiterjedő kereset esetében más anyagi jogot kellene alkalmazni, mint a csak egy tagállamra korlátozott kereset esetében, még akkor is, ha a keresetek ugyanarra a cselekményre és ugyanarra a kárra vonatkoznak. Ennélfogva a „Róma II” rendelet 8. cikkének (2) bekezdésében előírt szabályozás inkább amellettt szól, hogy az érvényesített járulékos igényekre – a 6/2002 rendeletnek a „Róma II” rendelet 8. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 89. cikke (1) bekezdésének d) pontja és 88. cikkének (2) bekezdése szerint – az olasz jog alkalmazandó, mivel az Olaszországban székhellyel rendelkező alperes ezen országból szállítja a kifogásolt termékeket Németországba.

[omissis]